

I Danmark vil en betalings-tv-operatør normalt udbyde betalings-programmer fra mange tv-stationer. Kravet er derfor rettet mod disse operatører frem for mod den enkelte tv-station.

Til stk. 1, nr. 5

Denne bestemmelse udmønter direktivets krav i forbindelse med overdragelse af brugsret til industriel ejendomsret, d.v.s. eneret til patent eller varemærke vedrørende adgangsstyringssystemer og -produkter. Hvis en sådan brugsret overdrages til producenter af forbrugerelektronik, skal dette ske på rimelige og ikke-diskriminerende vilkår.

Indehavere af eneret til patent eller varemærke kan ikke i den forbindelse opstille betingelser, der forbyder eller på anden måde forhindrer, at producentens produkt enten udstyres med

– en standardiseret grænseflade, der giver mulighed tilslutning af andre adgangsstyringssystemer eller,

– med komponenter, der indgår i et andet adgangsstyringssystem, forudsat at licensmodtageren opfylder rimelige og relevante bestemmelser, der sikrer det enkelte adgangsstyringssystemets integritet.

Til stk. 1, nr. 6

Med hensyn til viderefordeling af bredskærms-tv i kabel-tv-anlæg bemyndiges forskningsministeren til at fastsætte krav, hvorefter bredskærms-tv-transmissioner mindst skal videreføres i samme format. Det bemærkes, at der ikke stilles krav om anvendelse af en bestemt transmissionsstandard blandt de mulige standarder, der kan anvendes efter § 1 nr. 1.

Bestemmelsen har til formål at fremme overgangen fra 4:3- til 16:9 formatet ved at fremme udbredelsen af programmer i dette format.

Bestemmelsen indebærer, at alle kabel-tv-anlæg skal afsætte kanalkapacitet til fordeling af de programmer, der modtages og videreføres i bredskærmsformat. Hvis et kabel-tv-anlæg i forvejen har installeret udstyr til fordeling af eksempelvis programmer i D2-MAC bredskærmsformat, er kravet i denne bestemmelse opfyldt for disse programmer. I modsat fald må ejeren af kabel-tv-anlægget anskaffe udstyr, der kan fordele de ønskede programmer i bredskærmsformat.

En anden mulighed er at fravælge tv-stationer, der sender programmer i bredskærmsformat, hvorved kravet om viderefordeling bortfalder. For anlæg, der er omfattet af den såkaldte «must carry» regel, er dette fravalg ikke muligt, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Til stk. 2

Direktivet om sendestandarder omfatter ikke fællesantenneanlæg som fastlagt af medlemsstaterne, jf. betragtningerne til direktivet.

I overensstemmelse hermed fastsættes i stk. 2, at alle fællesantenneanlæg med 50.000 tilsluttede husstande og derunder er undtaget fra lovens bestemmelser. Med denne afgrænsning er alle fællesantenneanlæg, der på nuværende tidspunkt er etableret i Danmark, undtaget fra lovens bestemmelser.

Dog gøres opmærksom på, at der i lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, der trådte i kraft den 1. juli 1995, bl.a. er hjemmel til, at forskningsministeren kan fastsætte regler om adgang til anvendelse af dekodere i fællesantenneanlæg.

Dette indebærer, at ovennævnte anlæg ikke er omfattet af kravet om, at bredskærms-tv-udsendelser skal videreføres i bredskærmsformat.

Omfattet af kravet om viderefordeling i bredskærmsformat er:

– Overordnede bredbåndsnet til fremføring af tv-transmission, der eksempelvis udnyttes på kommerciel basis af operatører, der udbyder tv-programmer til fællesantenneanlæg.

– Fremtidige fællesantenneanlæg med mere end 50.000 tilsluttede husstande.

Det bemærkes, at ophævelsen af kommunegrænsereglen i forbindelse med den planlagte liberalisering pr. 1. juli 1996 giver mulighed for, at der etableres væsentlig større anlæg end i dag og at eksisterende fællesantenneanlæg i flere kommuner slås sammen.

Med hensyn til afgrænsningen af fællesantenneanlæg henvises til de i medfør af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed fastsatte bestemmelser. Denne afgrænsning finder også anvendelse i forbindelse med anvendelse af bestemmelserne i nærværende lov.

Til § 2

Bestemmelsen i stk. 1 bemyndiger forskningsministeren til at fastsætte bestemmelser om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven og de i henhold hertil fastsatte bestemmelser.

Markedskontrollen tænkes primært koncentreret om detailledet. Det er dog ikke hensigten at foretage systematisk markedskontrol, men i stedet at basere denne på konkrete klagesager.

Bestemmelsen i stk. 2 om tilsynsmyndighedens adgang til at foretage undersøgelser af apparater m.v. svarer til bestemmelser om tilsyn og kontrol inden for bl.a. teleterminalområdet.